

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2022.gada 9.martā

Tiesa šādā sastāvā: senatores Inguna Radzeviča, Irīna Jansone, Inese Laura Zemīte,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Kurzemes apgabaltiesas 2022.gada 13.janvāra spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais /pers. A/ kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu daļā par viņam piemēroto papildsodu – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz 4 gadiem 6 mēnešiem – un atceltajā daļā nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai, norādot, ka apelācijas instances tiesa, samazinot viņam ar pirmās instances tiesas spriedumu noteikto papildsodu tikai par 6 mēnešiem, nav sniegusi šāda nolēmuma objektīvu un saprotamu pamatojumu, turklāt, nosakot papildsoda mēru, ņēmusi vērā apstākļus, kas ietilpst viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāvā, kā arī nav ņēmusi vērā to, ka viņa darbs ir saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.panta un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Pretēji kasācijas sūdzībā norādītajam apelācijas instances tiesa, samazinot apsūdzētajam piespriestā papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanas – termiņu par 6 mēnešiem, ir sniegusi tam saprotamu pamatojumu, norādot, ka pirmās instances tiesa, nosakot papildsoda termiņu, nepamatoti ņēmusi vērā to, ka apsūdzētais savu vainīgumu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā nav atzinis. Konstatējot šo likuma pārkāpumu, apelācijas instances tiesa samazinājusi apsūdzētajam piespriestā papildsoda termiņu par 6 mēnešiem.

Vienlaikus apelācijas instances tiesa atzinusi par pamatotiem pārējos pirmās instances tiesas norādītos sodu ietekmējošos apstākļus, kas raksturo inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumu, cietušā veselībai radīto kaitējumu un apsūdzētā rīcību pēc noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas, un, ievērojot šos apstākļus, atzinusi, ka tālākai papildsoda termiņa samazināšanai nav tiesiska pamata.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība šajā daļā pamatota ar viņa atšķirīgo viedokli par lietā iegūto pierādījumu vērtējumu, savukārt lietā iegūto pierādījumu izvērtēšanu atbilstoši likumam veic tā tiesa, kas izskata lietu pēc būtības. Senāts konstatē, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzības argumenti faktiski pauž viņa neapmierinātību ar tiem secinājumiem, kādus izdarījusi apelācijas instances tiesa, izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmo daļu.

Tādējādi šajā daļā konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta otrās daļas 2.punktu tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzība daļā par to, ka apelācijas instances tiesa, nosakot apsūdzētajam papildsoda termiņu, nav ņēmusi vērā, ka viņa darbs saistīts ar transportlīdzekļa vadīšanu, nerada šaubas par pārsūdzētā sprieduma tiesiskumu. No apsūdzētā /pers. A/ apelācijas sūdzības redzams, ka apelācijas sūdzībā apsūdzētais šo argumentu nebija norādījis, līdz ar to apelācijas instances tiesai nebija pamata to izvērtēt, iztiesājot lietu apelācijas kārtībā.

Turklāt izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzību argumenti nav saistīti ar tiesību normu interpretāciju, kas varētu būt nozīmīga tiesu praksē.

Tādējādi šajā daļā konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.¹ panta otrās daļas 2.punktā norādītais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.¹ panta pirmo daļu un otrās daļas 2.punktu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Radzeviča

I. Jansone

I.L. Zemīte

